

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
СИЛНО ДЕЙСТВАЩО
СРЕДСТВО
ПИЕСА В ЕДНО ДЕЙСТВИЕ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

*Ако К. Войтенко не си получи заплатата,
„Гудок“ ще прати пиесата на „Малий театър“ в
Москва, където ще я поставят.*

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

Клавдия Войтенко, учителка на неопределена възраст. С кожух и калпаче, държи някакви документи.

Човек от кримския отдел „Култура“, на средна възраст, симпатичен. Носи рижава куртка и същия цвят панталони.

Разсилен в отдел „Култура“, 50–годишен.

Сцената представлява кабинета на кримския отдел „Култура“. Задимено, тясно, отвратително. Врата. На преден план бюро с телефон и мастилница. Над бюрото три надписа: „Ако си дошъл при зает човек загубен си“, „Работата си свърши и добре си почини“, „Ръкостисканията се отменят веднъж завинаги“.

Културотделовецът седи зад бюрото и се взира замислено в залата. Разсилният е седнал до вратата. Обед е.

Разсилен. О–хо–хо... (Кашля.)

Пауза.

Вратата се отваря и влиза Войтенко.

Разсилен. Къде? Къде? Кого търсите?

Войтенко. Той ми трябва. (Сочи с пръст културотделовеца.)

Разсилен. Заети са, не може.

Войтенко. Трябва ми. (Сочи с пръст културотделовеца.)

Разсилен. Заети са. Не може.

Войтенко (притеснено). Аз ще почакам.

Разсилен. Седнете тук, но тихо.

Войтенко сядна на стола. Пауза.

Войтенко (*шепнешком*). С какво е зает? Жив човек няма.

Разсилен. На нас не ни е известно. Знаем ли, може да мислят...
Кое как да стане...

Пауза.

Войтенко. Миличък, трябва да хвана влака. Ще закъснея. Да беше му казал...

Разсилен. Добре де. Ще му доложат.

Отива до бюрото и кашля. Пауза. Кашля.

Културотделовец (*опомня се*). Махай се, Афанасий, писнало ми е от теб! (*Замисля се.*)

Разсилен (*връща се*). Ето на... нали ви казах,... бе я се омитайте.

Войтенко (*развълнувано*). Заминавам за Евпатория, ще закъснея.
(*Отива до бюрото, кашля.*)

Културотделовец (*разсеяно*). Афанасий, ще се разкараш ли найсетне? (*Вдига очи.*) Пардон! При мен ли идвате?

Войтенко. При вас, ще прощавате...

Културотделовец. С кого имам честта?

Войтенко (*прави реверанс*). Позволете да ви се представя: Клавдия Войтенко, по баща Манко. Учителка от школата за ликвидиране на неграмотността на гара Евпатория на Южната жп линия.

Културотделовец. Та-ака. Та какво ще обичате, по баща Манко?

Войтенко (*вълнува се*). Ами позволете да ви обърна внимание, че от месец август тази година не съм си получавала заплатата.

Културотделовец. Хъм... Това пък как е станало! Сигурно не сте изпратили списъка.

Войтенко (*уморено*). Как да не сме! Пратихме го. (*Вади някакви документи.*) И списъка сме пратили, и на нашия профпълномошник в

Евпатория поне двайсет пъти съм му напомняла...

Културотделовец. Хъм... Аф-фанасий.

Разсилен. Какво ще заповядате?

Културотделовец. Постарайте се да разберете къде е списъкът със заплатата на по баща Манко!

Пауза. Разсилният се връща.

Разсилен. Тая по баща изобщо я няма... *(Кашля.)*

Културотделовец. Ето на, видяхте ли!

Войтенко. Прощавайте, но какво трябва да виждам аз? *(Развълнувано.)* Вие трябва да гледате! Щом тук при вас се е загубил...

Културотделовец. Извинете... Но ще ви помоля да внимавате какво говорите. Не сте си във вашата Евпатория.

Войтенко *(разплаква се).* От... август... месец... тази година обикалям... ходя... ходя...

Културотделовец *(смутен).* Ще ви помоля да не плачете на обществено място.

Разсилен. Изпонареват стаите, пък после аз трябва да бърша... По цял ден тичам с парцала. *(Мърмори нещо неразбираемо.)*

Войтенко ридае.

Културотделовец. Моля ви, успокойте се!

Войтенко ридае.

Културотделовец. Донесете другите списъци!

Войтенко *(като ридае бурно).* Ще се оплача от вас на Контролната комисия.

Културотделовец *(обиден).* Ама м-моля ви се... Ако щете на Контролната, ако щете на Районната. Няма да ме уплашите.

Войтенко. В „Гудок“ ще пиша! Как вие...

Културотделовец *(бледен като смъртта).* Виноват... Хе-хе. Ама и вие що така? Тъй де... Да побързам? Афанасий! Чаша вода за по баща Манко. Седнете, седнете. Хе-хе, ама че кибритлия жена!...

Малко я докачиш, и тя веднага... Фърр! Фърр! И „Гудок“. Афанасий, изтичай при Маря Ивановна. Кажй й да даде списъка. Ако ще от дън морето да го извади. Хе–хе. Хайде, разберете ме и мен, книгата са с купища, свят ми се вие от тях.

Войтенко спира да плаче, бърше си очите с кърпичка.

Разсилен (*влиза*). Намери се. (*Подава документа.*)

Културотделовец (*тържествуващо*). Ето на, видяхте ли, намери се. Хе–хе. Пък вие като се разревахте и веднага... „Гудок“!... Ний сега и резолюция ще ви сложим... Раз с перото и готово... Да й се изплатят парите!

Войтенко (*съвсем изстенала*). Вече бях изгубила надежда!

Културотделовец. Какво говорите! Какво говорите! Човек не бива никога да губи надежда!... Та сега с тази резолюция направо, после надясно, после пак направо, после наляво и там ще я предадете...

Войтенко (*сияе*). Благодаря ви, благодаря!

Културотделовец. Ама моля ви се, аз само си изпълнявам задълженията! А това за „Гудок“, наистина беше излишно. Защо да раздуваме фактите. Аф–фанасий! Изпрати! (*Усмивва се приятно.*)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.